

N:o 15.

Ank. till Riksd. Kansli d. 25 Febr. 1870, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckta förslag om ändring i gällande föreskrifter rörande förvaltningen af omyndiges egendom.

Genom de i detta ämne väckta motioner, hvilka från Andra Kammaren blifvit till Lag-Utskottets behandling öfverlemnade, är föreslaget:

1:o) af Herr *J. Englander* (motionen N:o 176), »att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета förslag till stadganden om upprättande af förmyndarekamrar och derom afläta proposition till en kommande Riksdag»; samt

2:o) af Herr *J. Andersson* från Bohus län (motionen N:o 66), »det ville Riksdagen för sin del besluta och i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utfärdande af en förordning, hvarigenom nuvarande § 4 i Kongl. Förordningen den 24 September 1861, angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndiges egendom, endast måtte få följande lydelse: »Förmyndare skall, för hvar år, afsluta räkning öfver allt det »han har om händer, med uppgift af den säkerhet, hvaremot de omyndiges reda penningar utsatta äro, och ingifva, vid början af följande år, den räkning, jemte utdrag »derur, innehållande summarisk uppgift af den omyndiges behållning, så i fast som »lös egendom, till gode männen eller kommunalnämnden.»

I afseende å det förra af dessa förslag må erinras, att Riksdagen genom underdånig skrifvelse den 13 Maj nästlidne år, under uttalande af den åsigt, att för hvarje domskrets eller annat lämpligt område borde tillsättas en af lämpligt antal skicklige och vederhäftige personer bestående nämnd, till hvilken förmyndare hade att aflemla myndlingarnes medel, för att af nämnden handhafvas och utlånas, på sätt samma skrifvelse närmare innehåller, hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, att

Kongl. Maj:t täcktes, med afseende å behovet af betryggande föreskrifter rörande förvaltningen af omyndiges medel, taga i nådigt öfvervägande, huruvida lämpliga bestämmelser i angifna syftningen må kunna meddelas, samt i sådant fall låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lag i ämnet; och enär den till Kongl. Maj:t sålunda hänskjutna frågan för närvarande afvaktar Dess nådiga beslut, torde Riksdagen finna,

- 1:o) att Herr Englanders omförmälda motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Vidkommande Herr J. Anderssons framställning, hvarmed åsyftas undvikande af de kostnader, som äro förknippade med den i Kongl. Förordningen den 24 September 1861 stadgade skyldighet för förmyndare att årligen till Rätten eller domaren ingifva utdrag ur förmyndarerekningen med bevis att denna blifvit aflemnad till vederbörande gode män eller kommunalnämnd, så anser Utskottet den tillsyn å förmyndarevården, som domstolen enligt ifrågavarande stadgande har att utöfva, vara af allt för stor vikt, för att dess afskaffande skulle kunna betingas af de besparingsskäl, som motionären framhållit såsom motiver till föreslagna förändringen. Med ledning af förmynderskapsprotokollet jemte den särskilda förteckning, som det åligger Rätten eller domaren att föra, utvisande de omyndigas födelseår samt förmyndares namn och hemvist, är Rätten eller domaren i tillfälle att hålla hand deröfver, att förmyndare fullgör sin skyldighet i ifrågavarande hänseende, likasom Rätten ock eger makt att genom föreläggande af vite dertill förmå den tredskande. Enligt motionärens förslag skulle denna tillsyn å förmyndareförvaltningen öfverflyttas på gode männen eller kommunalnämnden; men förslaget anvisar icke någon utväg för dem att vinna kännedom om utfärdade förmyndareförordnanden eller något medel, hvarigenom de må kunna tvinga en tredskande förmyndare att afemna behörig redogörelseräkning. Att nu vidtaga en lagförändring i förevarande afseende vore dessutom så mycket mindre lämpligt, som, på sätt i föregående punkt här ofvan är anmärkt, frågan om förmyndareväsendets ordnande i hela dess omfattning för närvarande är beroende på Kongl. Maj:ts nådiga beslut i ämnet.

Utskottet hemställer derföre,

- 2:o) att Herr J. Anderssons förslag må af Riksdagen lemnas utan vidare afseende.

Stockholm den 25 Februari 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.